

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)

Den anden part i sagen for appelkammeret: M. J. Dairies EOOD (Sofia, Bulgarien)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Indehaver af det omtvistede varemærke: M. J. Dairies EOOD

Det omtvistede varemærke: EU-figurmærke, der indeholder ordbestandsdelen »BBQLOUMI« — registreringsansøgning nr. 13 069 034

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 16. marts 2017 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 497/2016-4)

Påstande

- Den anfægtede afgørelse annulleres.
- EUIPO tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 31. maj 2017 — Cargolux Airlines mod Kommissionen

(Sag T-334/17)

(2017/C 239/70)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Cargolux Airlines International SA (Sandweiler, Luxembourg) (ved solicitor G. Goeteyn, advokat E. Aliende Rodríguez og barrister C. Rawnsley)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Såfremt Retten giver medhold i det første, andet, tredje eller fjerde anbringende, annulleres artikel 1, stk. 1, — 4, i Kommissionens afgørelse C(2017) 1742 final af 17. marts 2017 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, EØS-aftalens artikel 53 og artikel 8 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart (Sag AT.39258 — Luftfragt) i deres helhed, for så vidt som de vedrører Cargolux.
- Såfremt Retten giver medhold i det femte anbringende:
 - Artikel 1, stk. 1, annulleres i sin helhed, eller såfremt artikel 1, stk. 1, ikke annulleres i sin helhed, annulleres artikel 1, stk. 1, i) for så vidt som den vedrører sikkerhedstillæg og kommission, ii) for så vidt som den vedrører perioden fra den 22. januar 2001 til udgangen af 2002, og iii) for så vidt som Retten fastslår nogen former for deltagelse i karteladfærd efter den sædvanlige opfattelse af dette begreb tidligst inden den 10. juni 2005.
 - Artikel 1, stk. 2, annulleres i sin helhed, eller såfremt artikel 1, stk. 1, ikke annulleres i sin helhed, annulleres artikel 1, stk. 2, i) for så vidt som den vedrører sikkerhedstillæg og kommission, ii) for så vidt som Retten fastslår nogen former for deltagelse i karteladfærd efter den sædvanlige opfattelse af dette begreb tidligst inden den 10. juni 2005.
 - Artikel 1, stk. 3 og stk. 4, annulleres i deres helhed.

- Såfremt Retten giver medhold i det sjette anbringende, annulleres den anfægtede afgørelses artikel 1, stk. 2, og stk. 3, for så vidt som Retten fastslår, at Cargolux har deltaget i overtrædelser vedrørende indkommende ruter (f.eks. fra lufthavne i tredjelande til lufthavne inden for EU-området eller på Island eller i Norge).
- Den bøde, som er blevet pålagt Cargolux i artikel 3, annulleres, og, såfremt Retten ikke annullerer bøden i sin helhed, nedsætter den bøden subsidiært i medfør af sin ubegrænsede prøvelsesret.
- Der træffes de nødvendige beslutninger med hensyn til artikel 4, for så vidt som den vedrører Cargolux.
- Kommissionen tilpligtes at betale Cargolux' sagsomkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat syv anbringender.

1. Første anbringende om, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, idet den handlede ultra vires ved at støtte sig på beviser for ruter og under perioder, med hensyn til hvilke den ikke havde kompetence.
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen med urette har udvidet sin kompetence, idet den baserede sig på beviser fra før den: a) 1. maj 2004 vedrørende ruter mellem EU-området og tredjelande b) 19. maj 2005 vedrørende ruter mellem EØS-området (ikke-EU-medlemsstater) og tredjelande og c) 1. juni 2002 vedrørende ruter mellem EU-området og Schweiz til støtte for sin konklusion om, at der forelå en overtrædelse af artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53 vedrørende ruter inden for EØS-området.
2. Andet anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat væsentlige formforskrifter og retten til forsvar samt anlagt et åbenbart urigtigt skøn, idet den tilsidesatte væsentlige formskrifter og sagsøgerens ret til forsvar ved ikke at udstede en ny klagepunktsmeddelelse inden den fornyede vedtagelse.
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen med urette fastslog, at den ikke var forpligtet til at udstede en ny klagepunktsmeddelelse, inden den vedtog den anfægtede afgørelse på ny, hvorved den tilsidesatte sagsøgerens ret til forsvar.
3. Tredje anbringende om, at Kommissionen har begået en retlig fejl og anlagt et åbenbart urigtigt skøn, idet den undlod at foretage den nødvendige vurdering med hensyn til den retlige og økonomiske sammenhæng med henblik på med rette at fastslå, at der foreligger en overtrædelse med konkurrencebegrænsende formål.
4. Fjerde anbringende om, at Kommissionen har tilsidesat væsentlige formforskrifter, undladt at give en begrundelse, tilsidesat retten til forsvar, anlagt et åbenbart urigtigt skøn og begået en retlig og faktisk fejl, idet den undlod at identificere rækkevidden og parametrene for den hævdede overtrædelse af artikel 101 TEUF og de øvrige relevante bestemmelser, tilstrækkeligt præcist.
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at den omstændighed, at der stilles for høje krav til begrebet samlet og vedvarende overtrædelse, har ført til, at overtrædelsens omfang er blevet uafhjælpefuldt udvisket, hvilket gør det umuligt at forstå dets indhold.
5. Femte anbringende om, at Kommissionen har anlagt et åbenbart urigtigt skøn, idet den undlod at fremføre et pålideligt bevismæssigt grundlag for sine konklusioner eller at bevise de faktiske omstændigheder, hvorpå den baserer sine konklusioner, til den krævede juridiske standard.
 - Sagsøgeren har gjort gældende, at den anfægtede afgørelse er behæftet med faktuelle fejl og forkerte skøn med hensyn til alle tre bestanddele (sikkerhedstillægget, brændstoffillægget og kommissionen for tillæggene) af den hævdede samlede og vedvarende overtrædelse. Efter sagsøgerens opfattelse har Kommissionen ligeledes fejlagtigt anvendt begrebet en samlet og vedvarende overtrædelse som et opsamlingsbegreb, i henhold til hvilken Kommissionen kan fremføre flere helt forskellige faktiske omstændigheder og kontakter, herunder lovlig og uvedkommende adfærd, som »beviser«.
6. Sjette anbringende om, at Kommissionen har begået en retlig fejl, idet den fejlagtigt anså sig for kompetent til at undersøge den påståede konkurrencebegrænsende samordning i forhold til flyafgange fra lufthavne i tredjelande til lufthavne inden for EØS-området og således begik en retlig fejl, eftersom sådanne aktiviteter falder uden for anvendelsesområdet for artikel 101 TEUF og EØS-aftalens artikel 53.

7. Syvende anbringende vedrørende anmodningen om en fornyet fastsættelse af bøden i henhold til Rettens ubegrænsede prøvelsesret, idet Kommissionen har anlagt et urigtigt skøn og tilsidesat proportionalitetsprincippet.

- Sagsøgeren har gjort gældende, at Kommissionen fastsatte værdien af afsætningen forkert, idet den med urette tog hensyn til indkommende fly og stærkt overvurderede den hævdede overtrædelses samlede grovhed. I forhold til sagsøgeren vurderede Kommissionen den hævdede overtrædelses grovhed og varighed forkert og afviste med urette formildende omstændigheder.

Sag anlagt den 30. maj 2017 — Help — Hilfe zur Selbsthilfe mod Kommissionen

(Sag T-335/17)

(2017/C 239/71)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Help — Hilfe zur Selbsthilfe e.V. (Bonn, Tyskland) (ved advokaterne V. Jungkind og P. Cramer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Kommissionens afgørelse af 21. marts 2017 Ares(2017)1515573, hvormed et delbeløb af støttemidlerne til bistandsprojektet Food Security Promotion for very food insecure farming households i Zimbabwe (ECHO/ZWE/BUD/2009/02002) på 643 627,72 EUR blev krævet tilbagebetalt, og den heraf følgende betalingsanmodning af 7. april 2017 (nr. 3241705513), hvormed Kommissionen anmodede om betaling af den første rate på 321 813,86 EUR, annulleres, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført tre anbringender.

1. Første anbringende: Den af Kommissionen påtalte fremgangsmåde udgør ikke en krænkelse af materiel ret

- Sagsøgerens fremgangsmåde, som Kommissionen har påtalt, ved indgåelsen af to kontrakter om levering af landbrugsvarer er ikke i strid med materielle bestemmelser for gennemførelsen af udbudsprocedurer i forbindelse med humanitære projekter. Navnlig er fremgangsmåden i overensstemmelse med de bindende udbudsprincipper i henhold til artikel 184, stk. 1, i gennemførelsesbestemmelserne til EU's finansforordning 2009 og artikel 2, stk. 3, i de fastlagte regler og procedurer (*Rules and procedures*) i bilag IV til partnerskabsrammeaftalen om EU's samarbejde med NGO'er om humanitær bistand fra 2008.
- Den påtalte fremgangsmåde er endvidere ikke i strid med dokumentationspligten i henhold til artikel 23, stk. 4, i de almindelige bestemmelser i bilag III til partnerskabsrammeaftalen.

2. Andet anbringende: Der foreligger ikke andre grunde til at kræve tilbagebetaling

- Der foreligger heller ikke andre grunde til at kræve tilbagebetaling af den økonomiske støtte. Navnlig havde den af sagsøgeren valgte virksomhed leveret de bestilte varer rettidigt, fuldstændigt og i god kvalitet. Sagsøgeren har desuden gennemført bistandsprojektet med succes, hvilket er bekræftet af fire uafhængige kontroller, der blev foretaget af tredje parter.
- Den involverede medarbejder hos sagsøgeren har ikke udvist en ulovlig adfærd. Statsadvokaturen i Bonn har på grund af manglende tilstrækkelig mistanke om en strafbar handling ikke indledt en efterforskning.